

ROOM WITH A VIEW

Slapen boven 2000 jaar historie

Ultieme klasse, stijl en luxe aan de kust van Lazio: La Posta Vecchia. Eens een buitenhuis van de Amerikaanse industrieel en miljardair J. Paul Getty, nu een vijfsterrenhotel gebouwd op de resten van de Romeinse stad Alsium.

TEKST PAUL VAN EIJDHOVEN FOTOGRAFIE PAUL VAN EIJDHOVEN, LA POSTA VECCHIA

Het is niet de eerste plek waar je aan denkt voor een zeer exclusief hotel, de kust even ten noorden van Rome, op nog geen dertig kilometer van het vliegveld van Fiumicino. De weg ernaar toe laat Italië niet van zijn mooiste kant zien, maar als we bij Ladispoli van de Via Aurelia gaan komen we bij een smalle weg die omgeven is door mooie grote bomen. Het lijkt een beetje het openbare sportterrein van het stadje, want ineens zien we tal van hardlopers en fietsers. Bij het hek dat na aanbellen langzaam openschuift, houdt hun sportieve route op en begint

het domein van La Posta Vecchia, waar ik twee dagen te gast zal zijn. De weg slingert zich langs een tennisbaan en de helikopterlandingsplaats richting het gebouw dat uit 1640 stamt, gelegen tussen grasvelden, tuinen en de zee. Een majestueus *palazzo*, waar ik voor de ingang vriendelijk door een dame word begroet. De hal straalt al de stijl en klasse van weleer uit, met hier en daar wat antiek, en mijn kamer – een ‘bescheiden’ juniorsuite – is ook zeer stijlvol ingericht. Een baldakijn boven het bed, een enkel antiek kastje en uitzicht op de tuinen. Op de tafel staat een ijsemmer met bubbels al klaar als welkom. Een gang met kasten leidt naar de badkamer met fraaie, oude rood-wit getekende tegels. Russen en >

Amerikanen schijnen wel eens te klagen over de badkamers in het hotel, hoor ik later, omdat ze weliswaar uitstekend ingericht en uitgerust zijn, maar voor hen toch niet modern genoeg. Tja, voor mij hoort het allemaal juist bij de charme van dit eeuwenoude palazzo.

Roze marmeren bad

Nadat Prins Orsini dit gebouw in 1640 had laten neerzetten om zijn gasten in onder te brengen – hij woonde zelf in het kasteel dat naast La Posta Vecchia ligt – werd het al snel een plek waar ook reizigers konden overnachten en het behield die functie eeuwenlang. In 1918 verwoestte een brand een deel van het gebouw, in 1960 werd het gekocht door de Amerikaanse miljardair J. Paul Getty. Hij liet het restaureren en overal ter wereld kocht hij antiek meubilair voor de inrichting. In 1980 ging het over in handen van de familie Scìò en negen jaar later kreeg het zijn oude functie terug, een verblijf om te overnachten, en wel een met vijf sterren én een sterrenrestaurant: La Posta Vecchia. Het hotel telt negentien kamers, van standaard tweepersoons tot de Getty- en Medici-suites, waarbij de laatste een bed heeft dat ooit toebehoorde aan de Medici's en een roze marmeren bad dat omcirkeld wordt door twee marmeren trappen. Tijdens de verbouwing in de jaren zestig kwamen de resten van een Romeinse

villa tevoorschijn onder het gebouw, en er is voor gekozen deze voor de gasten toegankelijk te maken. Mozaïeken, fundamente, muurtjes en artefacten die zijn gevonden, zijn nu te bezichtigen op de benedenverdieping en als je wilt, kun je hier zelfs een privé-candlelight-diner laten serveren.

Wij doen gewoon en laten ons culinair verwennen in The Cesar, het restaurant dat met een Michelinster en 'twee vorken' van de Gambero Rosso is bekroond. De gerechten van chef Michelino Gioia zijn beeldschon en verfijnd van smaak, en de keuze van de sommelier is onberispelijk, of beter gezegd, ronduit heerlijk. Het publiek dat hier aan tafel zit, past bij het hotel: keurig gekleed, beschaafd en men praat op gedempte toon. Helaas is het deze avond net te koud, maar het lange terras aan zee waar bij mooi weer geserveerd wordt, is een prachtige plek. Veel romantischer dan een diner met de zachtjes ruisende zee in de diepte wordt het niet, volgens mij.

Etruskische grafkelders

De volgende ochtend ben ik uitgenodigd voor een behandeling in de LPV Health & Beauty Club, maar door een misverstand gaat het niet door. Niet erg, want dat geeft me de mogelijkheid rustig het terrein rond het hotel te verkennen. Zo ontdek ik de wat verscholen moestuin van het hotel, de diverse grasvelden met

zitjes, banken en zelfs een enkele hangmat die het hotel omgeven en het privéstrand dat tussen het hotel en het kasteel in ligt.

Voor de middag staat een uitje naar de Etruskische necropolis in Tarquinia op het programma. Zoals dat gaat in een land dat uit zijn voegen barst van de zingenden jaren oude vondsten, is de ingang van de necropolis nogal basic. En als je het terrein betreedt wordt het in eerste instantie niet veel beter: veldjes met wilde bloemen met hier en daar lelijke schuin aflopende gebouwtjes. De grafkelders liggen allemaal meters onder de grond, dus via een deur kom je telkens bij de trap die naar de met een glazen ruit afgesloten graven leidt. Eenmaal

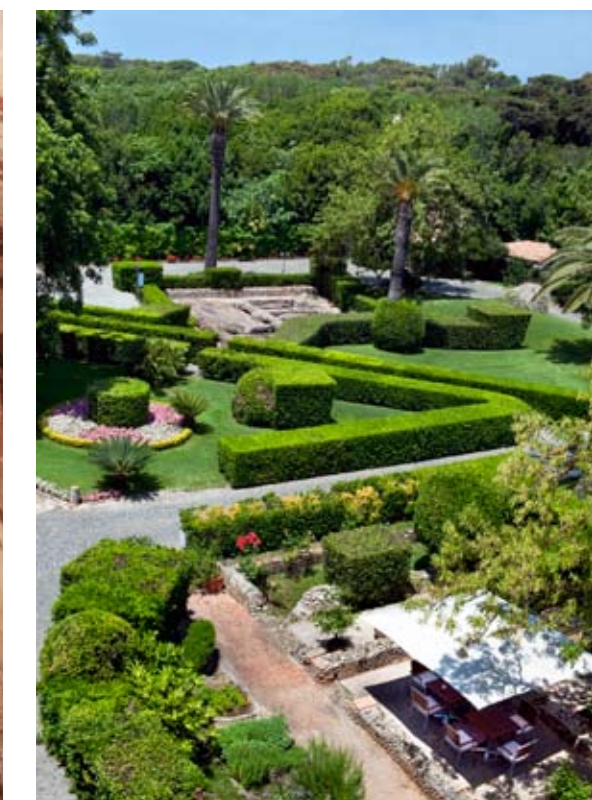
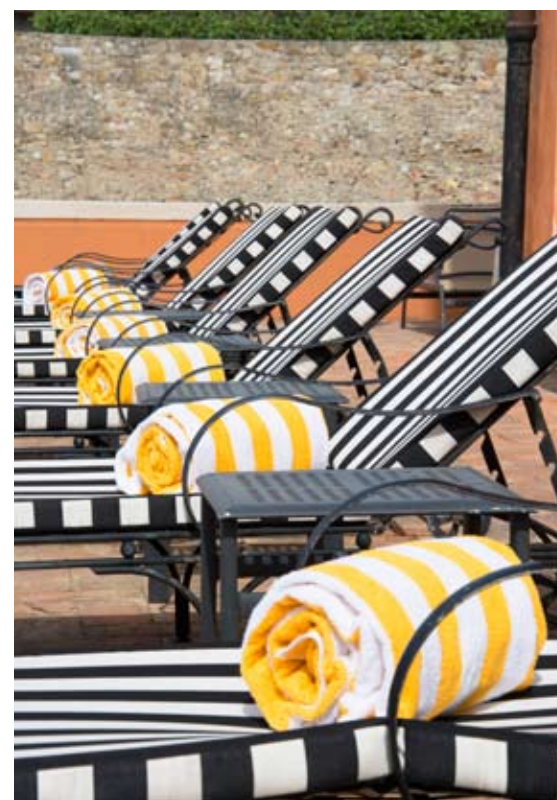
Veel romantischer dan een diner met de zachtjes ruisende zee in de diepte wordt het niet, volgens mij

beneden slaat de verwondering toe. Nooit geweten dat de Etruskische grafkelders hier zo schitterend beschilderd zijn. En niet één of twee, maar een flink aantal. En vele zijn dan nog niet eens open voor het publiek omdat er nog geen klimaatstelsysteem geïnstalleerd is bijvoorbeeld, wat noodzakelijk is voor het behoud.

Twee sterrenchefs

Een bijzondere ervaring rijker keer ik terug naar het hotel. Tijd om op te frissen en dan is er natuurlijk weer een >

Linkerpagina, linksboven: de Castello Senior Suite; daaronder: het marmeren bad in de Medici Suite. Deze pagina, boven: het verwarmde zwembad; onder: ligstoelen bij het zwembad; een van de Etruskische grafkelders in Tarquinia; de tuin van het hotel.

Met de klok mee: creatie uit restaurant The Cesar; chef Michelino Gioia; ligbedden op het terras bij het zwembad.

avondje in The Cesar gepland. Gelukkig maar! Onder het motto *Chefa 4 mani*. *Dine with stars* wordt vier keer per jaar een andere sterrenchef uitgenodigd die samen met Gioia een heel diner kookt. Om beurten bereiden ze dan een gerecht. Vanavond is chef Mario Porcelli van restaurant Alpenroyal in Val Gardena te gast. Enkele appetizers en acht gangen later zit het fantastische diner erop. De chefs komen bij iedereen op een gegeven moment een praatje maken, maar je merkt duidelijk dat ze zich liever in de keuken ophouden. Nou, en dat hebben ze ook deze avond weer met verve gedaan. Ook de bediening verdient een vermelding. Uiterst professioneel, maar sympathiek, vriendelijk en ontspannen, altijd in voor een grapje of een kort praatje. Vanavond is Marco Filippi bij ons aangeschoven, sinds twee jaar general manager van La Posta Vecchia. 'Een paar weken geleden, net voor de zomeropening van ons zusterhotel Il Pellicano in Porto Ercole, dat veel groter is, werd ik gebeld door de eigenaren of ik niet daar ook general manager wilde worden. Ik heb ja gezegd, maar ik heb me er totaal niet op kunnen voorbereiden. Hier werkt zo'n veertig man personeel, daar 110 man, dat is wel even iets heel anders. Ik moet nu met maximaal vier uur slaap per nacht toe.' Ondanks zijn slaaptkort weet Filippi met grappen en anekdotes de tafel te amuseren. Zo werd hij deze dag

nog gebeld door de eigenaren dat er in Il Pellicano een echtpaar met kinderen was aangekomen. Wat nu, was hun vraag. 'Ze willen de gasten rust bieden, dus op zich is het niet de bedoeling dat mensen hun kinderen meenemen, maar je kunt dat ook niet altijd vermijden. Daarnaast willen ze ook niet te veel Russen in hun hotels', aldus Filippi, die het daar overigens niet helemaal mee eens is. Uren later, meer dan voldaan en enigszins moe, keer ik terug naar mijn kamer. Alleen een nacht in het heerlijke bed en het fantastische ontbijt van de volgende ochtend staan me nog te wachten. Daarna moet ik helaas deze droom weer verlaten. ♦

♦ La Posta Vecchia

Het hotel maakt deel uit van The Leading Hotels of the World. Behalve het privéstrand is er ook een verwarmd binnenbad. Er zijn fietsen te leen voor een uitstapje in de nabije omgeving. En uiteraard kan verder zo'n beetje alles geregeld worden wat je maar wilt. Het hotel is gesloten van eind oktober tot half april, uitgezonderd de nieuwjaarsperiode. Ook is het te huren voor privéfeesten tijdens de sluiting. www.lapostavecchia.com

♦ Etruskische graven

Voor informatie over de necropolis van Tarquinia en die van Cerveteri (die volstrekt anders, maar ook zeer de moeite waard moet zijn), zie www.tarquinia-cerveteri.it.